

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 30.

Z KRAKOWA DNIA 13 KWIETNIA 1823 ROKU W NIEDZIELE.

Ze Lwowa d. 28 Marca.

Dnia 25 b. m. przybył do Lwowa JW. Hrabia Taaffe, J. C. K. Ap. Mci rzeczywisty tajny Radca i Podkómorzy, a Królestw Galicyi i Lodomeryi Gubernator.

Z Paryża d. 25 Marca.

Dwoma rozporządzeniami Królewskimi z dnia wczorayszego mianowanymi zostali Minister wojenny Xze Belluny Majorcan - jenerałem woyska Pirenejskiego, a Jenerał porucznik, Vicehrabia Dijea zastępcą aż do powrotu Ministra wojennego. Ostatni wykonał wczoraj przed J. K. M. przysięgę.

Wczoraj rano pracował Król najprzód z Ministrem Villele, a potem przyjął Ministra wojennego Xcia Belluny, który J. K. M. pożegnał. Tegoż dnia odjechał Xze Belluny, w towarzystwie Hr. Coetlosque, jeneralnego dyrektora woyskowego i Podporucznika w gwardyi Królewskiej, Margr. de la Maisonfort, do woyska Pirenejskiego.

Mianowanie Xcia Belluny (wyraża dziennik Goniec) zda się, iż na wczorayszey radzie Ministrów, po odebraniu listów od granicy, nastąpiło. Pociągnię one zapewne za sobą nowe urządzenie woyska. Nie wiadomo dotąd czyli Jene-

rał porucznik Guillemintot otrzyma iakowyy urząd w główney kwaterze, dokąd udał się w takim samym znaczeniu, iak teraz Minister wojenny.

W krótce nastąpić ma nowe urządzenie gwardyi narodowey, przez które naczelnicy legionów większą mają mieć wolność w obiorze officerów i podofficerów.

Xze Angouleme nocował d. 19 b. m. w Cahors, a d. 20 w południe stanął w Tuluzie. — Hr. Caux jest w główney jego kwaterze ajentem dyplomatycznym mianowany.

D. 2 po południu o godzinie 4 odjechał stąd woz pocztowy do Bordeaux, w którym 6 osób wszystkie siedzenia zajęły, i jedna z nich mieniła się bydź jenerałem. Lecz zaledwo do Bourglaine przybył, gdy zatrzymali go ścigający zandarmowie. Musiał wrocić i zaprowadzony został do policyney prefektury, gdzie wszystkie 6 osób badano, ale iak mówią, nie chciały ani swoich nazwisk wyjawić, ani protokołów podpisać. Rzeki ich były ściśle przetrząsnione. Woz pocztowy stał przez całą noc na dziedzińcu prefektury i dopiero nazajutrz odjechał. Uwięzieni, iak się teraz dowiadujemy, są Marszałek polny Piat

dway inni officerowie i 3 kupcy. Osnowa znalezionych przy nich papierów pociągnęła ieszcze za sobą uwięzienie trzech innych osób. Onegdaj rano Prefekt policyi był u Ministra wojennego i półtóry godziny z nim rozmawiał.

Z Turynu piszą pod d. 14 Marca: „Jeden z adjutantów Xcia Reggio, Marszałka Oudinot, Pułkownik Delamarre przybył tu onegdaj. Cel jego podróży jest dotąd niewiadomy. „

— D, 26. —

Wczoraj Minister Wirtembergski miał u J. K. Mci prywatne posłuchanie, potem przyjmował Monarchę ciała dyplomatyczne, a po południu pracował z Ministrami Chateaubriand i Villele.

Dziennik Paryzki twierdzi, iż d. 5 Kwietnia w głównej kwaterze Jeneralisima wywydzie manifest wojenny, a d. 7 wpysko Francuzkie przydzie za rzekę Bidassao.

Wczoraj rozchodziły się tu wszelkiego rodzaju nadzwyczajne wieści o położeniu wojska. Jakoż przy uwięzieniu kilkunastu officerów, przy nadejściu listów od granicy, przy śpiesznym wyjeździe Ministra wojennego, który nie miał nawet czasu kazać swój powóz przygotować i pojechał w powozie P. Clermont-Tonnere, nakoniec przy domysłowem odwołaniu Jenerała Guilleminot dziwić się powstaniu takowych wieści nie można. Osoby udające dokładniejszą mieć wiadomości twierdzą, że Jenerał Guilleminot jest w podeyrzeniu, ponieważ dawniej do stronnictwa za pokojem należał, i wysłanie Ministra wojennego uważają jako ostatni tryumf stronnictwa za wojną będącego.

Na dzisiejszey giełdzie (pisze dziennik „Gwiazda“) rozchodziła się wieść,

że w woysku wiele nastąpiło uwięzień.

Dziennik Codzienny wymienia w Londynie dwa biora, w których zaciągają Francuzów do służby konstytucyynego wojska Hiszpańskiego.

Pismo P. Fievée o wojnie przeciw Hiszpanji tyle znalazło pokupu, że jutro drugie wydanie wychodzi.

Sądowi pierwszej instancyi doniesiono o kłataczie opierwszym w świecie żołnierzu; sąd znalazł śpiewaka winnym, iż podbudza do buntu i skazał go na szdniowe więzienie, ponieważ pieśń jego żadnych nie pociągnęła za sobą skutków, i na zapłacenie 100 Fr. kary pieniężney.

W nocy na 18 b. m. w Lionie uwięziono 10 do 12 osób w szynkowni, które buntownicze i Królewską rodzinę obrażające pieśni śpiewały; miano tam także szukać po domach wybieraczów nakazanych składek przez dyrygujący komitet na rzecz przeciwnika Burbonów i obrońcy Królobóstwa (Manuela.)

Xiężna Berry napotkała niedawno przy Rosny podczas wielkiej uliwy kilkunastu popisowych idących do wojska i dała im 100 Fr. aby kupili sobie wina i wypili za zdrowie Xcia Bordeaux. Jeden z młodych woioowników prosił Xiężną o szklankę wina z ley flaszy. Bardzo chętnie, odpowiedziała; ia piię zawsze z ukontentowaniem za zdrowie Króla. Wszyscy popisowi wykrzyknęli radośnie.

W Marselii zaszło d. 18 b. m. zaburzenie w teatrze i Prefekt rozkazał go natzaiutrz zamknąć. Dany był Cerulik Sewilski i gdy wszedł do teatru officer Hiszpański, powitany był okrzykiem: pokóy! pokóy! inni zaś krzyczeli: precz z czerwoną kokardą.

Dziś nadbiegł tu goniec z Madrytu z wiadomością, że Król d. 20 wyjechał do

Sewilli pod zastoną do 6000 ludzi pod Hr. Abisbal. Wyjazd jego wyrownywał wielkiej przejazdce, któremu towarzy-szyły okrzyki ludu. Odiązd Stanów nie był ieszcze oznaczony, i zdać się iakoby chciały oczekiwać widocznego niebezpieczeństwa. P. Bertrand de Lys pisał do iednego z tuteyszych swoich przyaciół, iż nie traci ieszcze nadziei, że Stany przed swoim wyjazdem uchwalą zmianę konstytucyi, skoro czas prawem do iey rewizyi nadejdzie. Poseł Angielski pojechał razem z Królem do Sewilli; osoby iego poselstwa pozostały ieszcze w Madrycie. Stany uchwały d. 19, iż junta publicznego kredytu przenieść się ma do Sewilli.

Z Madrytu d. 14 Marca.

Na wczorayszem posiedzeniu naradzały się Stany daley nad przeniesieniem siedziska Rządu, przewiezieniem osoby J. K. Mci i ciała prawodawczego do Sewilli. Kommissyia odczytała pod dniem wczorayszym odebrany list od Ministra sprawiedliwości, w którym wyraził: Wszystko zdać się bydź względem przeniesienia Rządu, stosownie do mowy Królewskiej w porządku, tylko większość rady lekarskiej osądziła, iż stan zdrowia nie dozwala J. K. Mci podróży, i J. K. M. nakazał uwiadomić o tem Stany. Kommissyia ubolewa nad takim położeniem rzeczy, ale uznał razem, iż przeniesienie stać się codziennie nagleyszem. Przypadkiem znaydowa się pomiędzy 9 członkami kommissyi 6 profesorów medycznych, którzy mogli dać gruntowne w tey mierze zdanie, i razem dopełnić obowiązku deputowanych. Naturalnie trzymać się więcey musieli politycznych, niżeli lekarskich powodów, wszelako postanowili przed

wszystkiem zasiągnąć zdania członków lekarskiej rady Królewskiej. Wszyscy zgadzali się, że Król cierpi od 3 miesięcy ból podagry, który bardzo zwolna ustępuje. Zaden nie odważył się ręczyć za wyniknąć mogące z podróży następności na zdrowie Królewskie. Podobnież nie rozwiązali pytania, czyli podróż sama nie przyłoży się do zdrowia J. K. Mci; iedni utrzymywali, iż poruszenie szkodzić może, drudzy że nie. Kommissyi wiadomo jest, iż na podagrę nawięcey otyłe osoby lubiące wygodne życie cierpią; ale według zdania najsławniejszych lekarzów naydogodniejszym na to lekarstwem jest umiarkowanie, wstrzemięliwość i poruszenie. Gdy iuż choroba zaczęta ustępować, gdy odiązd nastąpi w łagodniejsze klima i piękney porze roku, gdy z nim ustanie stan niepewności, na który J. K. M. jest w Madrycie wystawiony, a ten zwiększając się codziennie, więcey szkodzić może niżeli sama podróż, kommissyia mniema zatem, że przedsięwzięcie przez J. K. M. podróży nie jest niepodobnem i przy mianey, iaka tylko bydź może, staranności, szkodzić nie może. Przypomnieć sobie należy, ile kroć jenerałowie i Królowie dręczeni podagrą, odbywali długie podróże, staczali bitwy i innych trudnych obowiązków dopełniali. Kommissyia pewnie nie chciałaby wystawić Króla na naymniejszą nieprzyjemność; gdyby okoliczność tego nie wymagała i nie wypadało między dwoygiem złem wybrać naymniejsze. Nie spokojność i nędza, które nieprzyjacielskie woysko w drodze do stolicy zrządzi, pozbawiłoby J. K. M. wszelkich wygod, a może niemógłby iuż i usłuchać. Niebezpieczeństwo, na które za każdym krokiem byłby wystawiony, powiększyłoby

fzyczną boleść i zrządziłoby jeszcze moralną. Wszystkich dobrych i uczciwie myślicyich Hiszpanów, którzy Króla swóiego i oyczyznę kochaią, samo pomysłenie o takowym stanie przeraża strachem. Oto są powody przeciw twierdzeniu lekarzów. Jeżeliby J. K. Mci powiększyła się przez to boleść, zasmuciłoby bardzo kommissyją, Stany i cały naród; ale dla wszystkich i Króla byłoby może szkodliwiew, gdyby podróż odwiedz się miała, ponieważ ocalenie J. K. Mci i oyczyzny od niey zawisły. Po takich powodach i przełożeniach Ministrów nigdy odiazd nie był konieczniejszy iak w tcy chwili. Czynione zromy na iego odwrócenie, przekonaly już dostatecznie kommissyją o iego konieczności. Niechay Stany okażą wielki charakter w usunieniu pewnych względów, które, iakkolwiek poszanowania godne, nie są teraz w swoim miejscu; niechay wzrok swój zwróca na oyczyznę, która na ich zasługie miłość i przyymą następujący wniosek: Wysłanie do Króla deputacyi i oświadczenia mu, iż Stany spodziewają się, że J. K. M. raczy przed d. 18 przygotować się do podróży, oznaczy do tego czas i Stany o tem uwiadomi, które aż do odebrania takowey odpowiedzi, pozostaną zgromadzone, dla przedsięwzięcia dających w tym względzie kroków. Wniosek ten przyjęty został 104 głosami przeciw 23 i deputacya zaraz wysłaną została, która w krótcie z odpowiedzią powróciła: „że J. K. M. chce d. 17 wyiechać, jednak godziny dokładnie oznaczyć nie może. J. K. M. pragnąłby wszelako do 20 pozostać, jeżeli Stany nie upatrują w tem trudności. „ Po mało znaczących sporach uchwalono, ażeby J. K. M. dopiero d. 20 wyiechał, i ta sama deputa-

cyia, mając na czele P. Valdes, udala się do pałacu dla uwiadomienia J. K. Mci o tem postanowieniu.

Hr. Abisbal napisał list do Ministra spraw wewnętrznych, w którym donosił mu o odebraniu rozkazu Królewskiego, mocą którego Brygadyier Palarea mianowany jest woyskowym dowódcą prowincyi St. Ander i Santogna, a on politycznym i woyskowym naczelnikiem Madrytu. Abisbal wyraża w tym liście wdzięczność swoją ku Królowi za położoną ufność w iego miłości do oyczyzny, z dodatkiem, iż tylko terażniejszy stan rzeczy skłonił go do przyjęcia urzędu, w którym lubo umie kierować szpadą, ale zbywa mu na potrzebnych wiadomościach do prowadzenia go piórem.

Bessieres stał z swoim korpusem jeszcze d. 24 z. m. pod Logrono; d. 25 wyruszył ztamąd i d. 26 przechodził przez Agueda. Pułkownik Aranu ścigał go nieustannie, dognął iego oddział pod Capape d. 27 przy Ulumnia, rozbił, zabrał 500 jeńców i zdobył kassę iego korpusu.

Terażniejszy Ministrowie oddala się wszelako, iak tylko Stanom sprawa zdana zostanie o postępowaniu administracyi. Estrada, Rozas i Torricos przyjęli ofiarowane sobie Ministrowstwa. Barros mianowany jest Ministrem spraw wewnętrznych, Vallesa, audytor woyskowy w Leon Ministrem sprawiedliwości.

— D. 17. —

Podróż J. K. Mci jest iak następunie urządzona: D. 20 Marca do Aranuez, 7 Kastylijskich mil; d. 21 do Tamblegu, 7 mil; d. 22 do Madrideios, 4 mil; d. 23 do Villareta, 5 mil; d. 24 do Manzanares, 5 mil; d. 25 spoczynek, d. 26 do Valdepennas, 4 mil; d. 27 i 28 spoczy-

nek; d. 29 do Visillo, 4 mil; d. 30 do Carolina, 6 mil; d. 31 spoczynek; d. 1 Kwietnia do Bailen, 4 mil; d. 2 do Anduiar, 5 mil; d. 3 do Carpio, 7 mil; d. 4 do Cordova, 5 mil; d. 5 i 6 spoczynek; d. 7 do Carlota, 6 mil; d. 8 do Ecija, 4 mil; d. 9 do Luisiana, 3 mil; d. 10 do Carmona, 6 mil; d. 11 do Sewilli, 6 mil. (Mila Kastylijska wynosi półtory Francuzkicy.)

Skarb jest teraz w stanie więcey wypłat czynić, ponieważ z Kadyxu nadeszło 27 wozów pieniędzy.

Rząd odbiera ofiary rozmaitych usług i dobrowolne dary. Burgos ofiarowało uzbroić 500 rekrutów. Kadyx uzbraia 2 bataliony piechoty. W Alicante postąpiono jeszcze dalej, 330 obywatelów oddali swoje osoby i majątki pod rozrządzenie kraiu. Galicya wystawia 15,000 ochotników, któremi Hr. Morillo dowodzić będzie.

W Arragonii zdać się zaciąg do woyska doznawać trudności. Wedle rozkazu Jenerała kapitana, tam, gdzie zachodzi nieposłuszeństwo ma być muncypalność z urzędu zwołana i nawet na galerowe kary skazana, jeżeli nie potrafi się uniewinnić. Młodzież unikająca losowania ma być za zbiegów poczytana, a uwodzający młodzież na śmierć skazanemi, &c.

Ostatnie intrzygi Bertranda de Lys względem J. K. Mci opisują iak następuje: Od wiadomey dobrze osoby przybiegł goniec z listem do P. Bertrand, z zaleceniem, aby go tylko iemu samemu doręczył, a jeżeliby go nie zastał, spalił. P. Bertrand znalazł się na owczas w Alkala, a syn jego tyle był nie ostroż-

ny, iż przy kilku świadkach przeczytał list i dołączoną do niego instrukcyję, aby użył wszelkich sposobów do odwrócenia wyjazdu Króla. Hr. Abisbal kazał potem P. Bertrand do siebie wezwać, który wymawiał się słabością, ale za surowym rozkazem stawił się. Jenerał ten żądał od niego podania broni i amunicyi, którą ma u siebie i osób, które w iego służbie zostają, z czego żyją, i t. d. Potem przetrząsniono dom iego i broń zabrano. Krol ma być bardzo zagniewany na Bertranda, który przyczynił się do wszystkich nieprzyjemności, których doznał z powodu oddalenia Ministrów.

Z Lizbony d. 10 Marca.

Urzędowe doniesienia potwierdzają, że Jenerał Rego zebrał 6000 woyska przeciw Hr. Amarante, że mieszkańcy w ogóle okazują się przywiązani do konstytucyi i że powstanie Hr. Amarante uważać można za przytłumione. W tey samey chwili, gdy Jenerał Rego ustrował woyska, przybył officer Hiszpański do Oporto, i wykrzyknawszy niech żyje Konstytucyia Portugalska! oświadczył, iż Quiroga, jenerał kapitan Galicyi, ofiaruje swe woysko i kasę na pomoc przeciw powstańcom. (Ci opanowali twierdzę Chaves, którey osada stanowi główną ich siłę, i iak mówią ustanowili Reencyją, która deputowanych do Stanów od Tralos Montes na piśmie wezwała, aby pod konfiskatą dóbr w 14 dniach do domów powrócili. Ale Jenerał Rego pobit powstańców przy przeprawie przez rzekę Douro, tak iż rozpierzchnione reszty błąkały się po górach.) J. K. M. odebrał Hr. Amarante wszystkie tytuły i godności i wydał mocną odezwę do Portugal-

czykóW, która opiewa:

“Nierozsądny człowiek podniósł nagle w jedney z północnych prowincy sztandar wojny domowey: uwiódł rzetelność spokojnych mieszkańców iednego miasta, a w drugim pociągnął kilkunastu officerów i żołnierzy do buntu przeciw sprawie, której sami w początkach bronili. Moie Królewskie Jmie posłużyło za powód do okropnego występku. Portugalczycy! W szczęśliwych czasach tey Monarchii władza Królów, moich poprzedników nie była nieograniczoną; każdy Król miał radę, dla dowiedzenia się o woli ludu. Przyjąłem konstytucyą, która przywróciła to zgromadzenie rady publiczney, i udoskonalając ją, nadała iey stósowniejszy kształt, w którym naród znajduje prawdziwą reprezentacyą. Powaga moja Królewska jest uprawniona i silna, ponieważ opiera się na waszey woli i miłości; ponieważ prawa moie w waszey tylko miłości i woli znajduję, i pod temi iedynie warunkami pragnę ie utrzymać; ponieważ poprzysiągłem i przekonany jestem, iż polityczna i cywilna wolność obywateli jest naysilniejszą podporą powagi Królewskiej. Portugalczycy prowincyi Tralos Montes! Wy, którzy daliście się uwieść, posłuchaycie głosu Króla waszego, bądźcie wiernemi przysiędze i posłusznemi władzom, które waszemi są, ponieważ władza ich od was pochodzi. Jeżeli który z was nosi jeszcze oręż nieposłuszeństwa, niechay go złoży i uściska swoich ziomków, zamiast walczenia przeciw nim. Gdy wasz Król napomina was do obowiązków, a zdrajca wzywa was do stania im się niewiernym, któryż z was będzie się na-

myślał, co ma obrać? Użyycie waszey odwagi, waszey waleczności i waszey gorliwości przeciw nieprzyjaciółom waszey niepodległości! Usłuchaycie tego głosu, jest to głos Religii, konstytucyi i waszego Króla! Portugalczycy! iakież jest wasz obowiązek? bydź Królowi wiernym, konstytucyi posłusznym i nakoniec kochać S. waszą Religią.”

Na posiedzeniu Stanów d. 7 P. Moura dołożył wszelkicy usiłności dla zapalenia umysłów. Mówił, iż z Anglii nadeszły dobre i złe wiadomości: dobre, ponieważ Angliia wesprze bez wątpienia półwyspie; złe, ponieważ Francya całą garścią rozrzuca po Portugalii pieniądze i wszędzie utrzymuje wysłańców. Na to wszystko mam niezaprzeczone dowody w ręku. Poruszenie w Tralos Montes należy do ułożonego planu. Niema innego środka, iak iż wszyscy musimy się uzbroić, ponieważ wszystkich nas niepotrafią przekupić. Potrzebna jest narodowa milicya! Za 4 dni sam stanę tu w mundurze milicyi. Patrioci bieżmy się do oręża! Poprzysięgniemy umrzeć za konstytucyą. (Wszyscy deputowani podnieśli ręce w gorę i wykrzyknęli: Konstytucya albo śmierć! Śmierć naszym nieprzyjaciółom!) Stany zgromadzić się powinni na wieży pałacu, ażeby wszyscy widzieć mogli swoich reprezentantów; tu nie może tak wielki zapal nastąpić. Wnoszę zatem, aby natychmiast oddała się wojenna kommissyia i ułożyła projekt do urządzenia narodowey milicyi, aby ten środek uznany był za nagły i zaraz uskuteczniiony. (wszystko stało się, czego mowca żądał i ułożony niebawnie projekt został odczytany i do druku podany.) Na temże posiedzeniu Minister

spraw wewnętrznych udzielił Stanom powyższą odezwę Królewską, którą z powszechnemi oklaskami i okrzykami: Niech żyje dobry nasz Król! niech żyje Król konstytucyyny! niech żyje oyciec oyczyzny!, &c. przyjętą została. P. Moura krzyknął: Śmierć zdrajcom, którzy sprzysięgli się przeciw oyczyźnie! Powtórzmy jeszcze raz przysięgę! (Wszyscy podnieśli znowu rękę w górę!)

Od granic Hiszpańskich d. 20 Marca.

Jenerał Guillemintot każe się troskliwie przybywających z Madrytu podróźnych o wszystko wypytywać. Z zasiągnionych od jego przybycia wiadomości, okazuje się, że Hiszpanie wszystkie swoje zapasy w głąb kraju uwożą, że w przypadku wtargnienia droga do Madrytu będzie dla woyska Francuzkiego otwarta i bez użycia oręża wniknąć może do tej stolicy; że będzie tylko miało do przewyciężenia nieurodzajność kraju; że właściwe uzbrojenia Hiszpanii zaczynają się dopiero w środku Hiszpanii; że nakoniec najbogatsi kapitalisci wszystkich prowincy przykładać się dobrowolnie do wystawienia kup zbroynych, które iedynie wystąpić mają przeciw woysku Francuzkiemu.

Podług planu Stanów Hiszpańskich regularne woyska pod Miną, Balasteros i Abisbal nie mają się w dawać w formalne bitwy, ale zwolna ustępować; chcą woysku Francuzkiemu zostawić otwartą drogę aż do Madrytu, a gdy podzieli się na różne korpusy, dla udania się ku południowi i granicom Portugalskiem, na owczas uderzyć na nie mają ze wszyst-

kich stron nieregularne zbrojne kupy; przeciąć Francuzom wszelkie związki, ze wszystkich stron ich nękać i powstania przeciw nim robić. Kray chcą Stany zawczasu z wszelkiej ogołocić żywności, ale twierdze obficie w nią opatrzyć; zgoła starać się, aby woysko Francuzkie z samey tylko Francyi mieć mogło żywność, na której dowozy napadać będą zbrojne kupy. Z tem wszystkim cały ten plan bez przyłożenia się włościan i najniższej klasy ludu nie jest podobnym do uskutecznienia, bo wszystkie klasy ludu, wyjąwszy mieyskie, są Stanom przeciwnie, o czem wiedzą dobrze Stany, dla tego też starają się wzbudzić zapal nie za konstytucyją, bo ta jest martwym słowem dla ludu, ale przeciw Francuzom, jako dawnym nieprzyjaciolom jeszcze z rewolucyi. Tymczasem Mnichy trzymają równowagę z Missyjonarzami Stanów.

Władze cywilne w północnych Hiszpańskich prowincyjach odebrać miały rozkaz oddalenia się w głąb kraju za zbliżeniem się Francuzów; mówią nawet o zupełnem spustoszeniu tychże prowincy.

Mina obiezdza granice Katalonii i zdać się oczekiwać ataku; może dla tego, iż słabsza tam jest siła Francuzka, niż przeciw Biskai.

Gdy w Hiszpanii wszystka zdalna młodzież do noszenia oręża, wybierają na jest do woyska, wielu zatem młodzieńców, którzy nie mają ochoty służyć w woysku, uciekają do Francyi. Do Ss. Jean - de - Port przybyło także kilka batalionów woyska wiary, które po wsiach rozłożono. Mówią, iż to są szczątki korpusu Bessieres, które z Hiszpanii wy-

parto. — Bessieres, dowódca rojalistów jest rodem Francuz, był w Maju r. 1821 w Barcelonie za spisek na śmierć skazany i prowadzono go już na śmierć, Ale, już wstrzymał egzekucją. utrzymując iż ogłoszone przebaczenie stosuje się także do Bessieres, iakoż wyrok śmierci zamieniony został na wygnanie, od którego on się sam uwolnił.

Z Perpignanu d. 18 Marca.

Listy z Figueras pod d. 16 b. m. donoszą o przybyciu tam Jenerała Myny na czele 6000 ludzi. Dnia 17 oczekiwano jeszcze Jenerała Rotten z 3000. Mowią iż te woyska pomkną się nad samą granicę, osadzą najważniejsze miejsca i rozciągną się od Rosas do Campredon. Druga linia rozciągniętą byź ma nad rzeką Fluvia. Konstytucyoniści zapewniali, iż korpus ten odprowadzony zostanie do 30,000 ludzi, a w przypadku wtargnięcia zbierze się do 70,000 dla obrony Katalonii.

Mowią, iż Mequinenza żąda kapitulować i wysłanemi już są kommissarze do ułożenia kapitulacyi do Lerida.

Z Baiony d. 20 Marca.

Wczoray przybyli tu Xze Reggio i Jeneralny intendent Sicard. Xze Angouleme oczekiwany jest d. 2 Kwietnia. Sądzą, iż woysko pomknie się d. 5 Kwietnia ku rzecze Ebro i tam oczekiwać będzie nadejścia innych korpusów. Od 5 Kwietnia woysko pobierać będzie polowe racyje żywności.

Mowią, iż zładą tu członki Rejencji, którą Xze Angouleme inaczej urządzi.

Liczba żołnierzy wiary, którzy zbierają się do korpusu pod St. Jean-

de-Port wynosi do 3000.

Merina korpus zatrzymał Madrytską pocztę pod Lerma, wszystkie listy zabrał i spalił.

Onegday Trapista na czele z do 300 ludzi przeprowił się za rzekę Bidasao. Quesada ciągle znajduje się jeszcze w St. Jean de Luz.

Z Sztokółmu d. 21 Marca.

N. Król wyszle, iak mówią, po Xiężniczkę Leuchtenberg Wielkiego swiego Koniuszego, Barona Stackelberg, który iey tu towarzyszyć będzie.

Sprawiający tu Amerykańskie interesa, P. Hughes, odplynął wczoray do Ameryki i nie powróci aż w iesieni.

Stany seymujące przychyliły się d. 19 b. m. w połączeniu do żądania J. K. Mci: że Królewic Następca tronu podczas podróży J. K. Mci przydować będzie w Rejencji z dwiema głosami bez odpowiedzialności.

Jeneralny Konsul w Lundblad zaczął wydawać Szwedzkiego Plutarcha, zawierającego opis życia najsławniejszych Szwedów.

Liczba mieszkających w Gottenburgu żydów wynosiła w r. z. do 333. Na terażniejszym Seymie uczyniono dwa względem nich wnioski: pierwszy zmierz, aby stosownie do przepisów Gustawa III. nie wolno im było trzymać Chrześcijańskich służących, a drugi, aby z kraiu oddalonymi zostali.

Z Bruxelli d. 28 Marca.

Zapewniają, iż Królewic Następca tronu z Małżonką swoją uda się w przyszłym miesiącu do Wiesbaden, a ztamtąd przedsięweźmie podróż do Petersburga.

DODATEK DO N° 30. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 13 KWIETNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Stambułu d. 10 Marca.

D. 1 b. m. znaczna część miasta tu-tejszego zniszczoną została przez straszny pożar. Na leżącym na przeciwko Seraiu grzbiecie wzgorza pomiędzy przed-mieściami Pera i Galata, przytykającym z iedney strony do cmentarza, a z dru-giej do wsiów Kabatasch i Dolmahagsche, okrytem mnostwem domów przez Muzuł-manów zamieszkaných, pokazał się o go-dzinie 9 z rana płomień, który zdawał się pochodzić z pobliskiego łazienek Tu-reckich domu. Potężny wiatr południo-owy przeniósł go na ościenne domy, któ-ry z taką szybkością się rozszerzył, iż w pół godziny kilkanaście domów ogarnął. Policya i władze woyskowe mając na czele W. Wezyra i Kapitana Baszę po-śpieszyły do gaszenia, ale wąskość ulicy i tęgość wiatru udarerańczyły ich usiłowa-nia. Już rozszerzył się pożar na nay-wyższą płaszczynę wzgorza i groził przytykającym do Pera domom, gdy o-koło godziny 3ciey odwrócił się nagle wiatr od południa na północ i ogień wziął wsteczny kierunek ku Topchana. Tu widzieć się dało do 20 odnog płomie-ni, które na wszystkie strony pożar roz-szerzały, i ugasić się nie dały. Nastąpio-na ciemność nocy powiększyła ten okro-

pny widok. Ogromne morze ognia ogar-nęło całe wzgorze, a rozpalone głównie rozlatywały się na wszystkie strony i za-palały gdzie upadły. Nowy postrach do-łączył się do istnącego. Pożar zbliżał się do leżących nad morzem koszar arty-leryi i ludwisarni, gdzie znajduje się za-wsze znaczny zapas prochu. Mocne z dział bicie słyszeć się dało z tej okolicy. Obawa, aby ogień nie dostał się do skła-du ammunicyi i wystawienie wynikające-go przez to spustoszenia, powiększyły trwogę. Na szczęście miano przecież czas zapasy prochu przenieść na okręty, a re-sztę w morze wrzucono. Wyładowane działa częścią wystrzelono, częścią w wodę wrzucono. Tymczasem późno już w nocy odwrócił się znowu wiatr, a po-żar ogarnął resztę domów u podnożka wzgorza, przez co przedmieście Pera na nowo zagrożone zostało, a najpierwey dom C. K. Austriackiego Posła. Lecz on przywołał wczesnie z Austriackich w porcie okrętów 100 maytków, którzy osadzeni na dachach gasili ogień. Jakoż ich usiłowaniom udało się nietylko ten dom uratować, ale nawet mieszkanie Se-kretarza poselstwa o kilka kroków od pa-lącego się Tureckiego domu będące. O-koło godziny 5 z rana nazajutrz ukończył

się przecież pożar w ogrodach nad morzem; ale szkodę, którą zrządził w prywatnych i publicznych gmachach, w składach towarów, meczetach i koszarach nie jest do wyrachowania. Spaliło się bowiem do 8000 domów i kramów, a do 60 meczetów i kaplic. Do 40,000 ludzi znajduje się bez mieszkania, a nie mała liczba, którzy albo dla choroby, albo dosyć prędko nie mogli z domów uciec, padła ofiarą ognia. W. Sułtan rozkazał natychmiast 500 kies pieniędzy rozdać pomiędzy nieszczęśliwych. Za jego przykładem poszli W. Wezyr i Kapitan Basza, którzy oprócz tego nie mało rozdali pieniędzy, dla zachęcenia ludzi do gaszenia. Rząd dostarcza pogorzelncom chleba i żywności, a mieszkańcy wszelkich klas umieszczają ich na wyscigi w swoich domach. Podczas tak długiego pożaru i powszechnej trwogi spokojność publiczna i bezpieczeństwo nie były nawet na chwilę przerwane, chociaż wszystkie władze zatrudnione były gaszeniem ognia.

Jakkolwiek częste w Stambule bywają pożary, żaden jednak na umysłach Muzułmanów nie zrobił takiego wrażenia jak terazniejszy. Z zadziwieniem i pomięszaniem widzieli, jak płomienie niszczącą swoją wściekłość wywierały tylko na domy Tureckie, i gdy zbliżały się do Chrześcijańskich mieszkań, zatrzymywane, jak gdyby nieludzką mocą, zwracały się nazad na domy Muzułmańskie, iakoż nie jeden dom nie Mahometański pomiędzy spalonymi pozostał nienaruszony.

Od granic Tureckich d. 16 Marca.

W Kwietniu, gdy rozpoczną się istotne działania wojenne, chce Rząd

Grecki część woyska swojego posłać do Tessalii, ażeby zbliżyć się do Macedonii, gdy tymczasem Xże Maurokordato starać się ma opanować Arkarnią i Epir. Z Stambułu piszą wprawdzie, że Dywan, w przekonaniu, iż Europejskie Mocarstwa nie myślą wcale wesprzyć Greków, postanowił większą część nad Dunajem stojącego woyska wysłać do Tessalii i nowe czynić natężenia, ażeby przynajmniej dalszy postęp Greków wstrzymać; lecz dodają razem, iż Rząd Turecki częścią z powodu zuchwałości Janczarów, którzy nie chcą iść do wojska i o nowych w stolicy myślą zaburzeniach, częścią z braku pieniędzy, częścią z zayściów w Azji w wielkim znajduje się kłopotcie. Dwor Perski nie przyjął jego propozycyi do pokoju, a Dywan odebrał przekonujące dowody, iż Persi korzystać chcą z terazniejszych okoliczności, dla uskuteczenia daleko za chodzących swoich projektów, i że w tym celu wchodzą w tajne zмовy. W Stambule pracują wprawdzie nad nowem uzbrojeniem floty, ale to bardzo zwolna idzie i brakuie doświadczonych marynkarzy. Flotylla z małych wojennych okrętów, którą Porta na Archipelag wysłała, dla utrzymania związku między mniejszą Azją i Etoliją, zagrożona uderzeniem Greków, cofnąć się musiała do Tenedos, gdzie teraz jest zamkniętą. Na wyspach Greckich zachodzi wielka czynność i Grecka siła morską wystąpi na przyszłą kampaniją daleko potężniejszą niżeli dotąd.

Grecy utworzyli na Krecie pułk pod nazwiskiem palkarzów, którego żołnierze wielkimi palkami są uzbrojonymi. Przeznaczeniem ich jest zasadać się w krzakach lub skałach, wypadać na Tur-

ków, i któremu uda się zabić Turka, zabiera jego broń i wchodzi do urzędzonej na Europejski sposób kompanii.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę d. 13, daną będzie pierwszy raz nowa Komedya w 3 aktach, oryginalnie w języku polskim wierszem przez Niemezewicza napisana, pod nazwiskiem: *Pan Nowina* czyli *Dom Puztowy*.

W następujący Wtorek to jest d. 15 Kwietnia 1823 na Benefis jPana S. Zaieskiego, dana będzie Opera w wiedenubszernym Akcie z Muzyką J. Elsnera pod tytułem *Śniadanie Trzpiotów*, poprzedzi Komedya z francuzkiego przez A. Żółkowskiego przekładana *Małżonkowie przed Ślubem*, czyli *Oni są u siebie*.

D O N I E S I E N I A.

Pisarz Trybunału I. Inst: Wol: Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, do publiczney wiadomości podać: że dom drewniany w Gminie VII. M. Krakowa, na Kl parzu przy ulicy długiej pod L. popisową 93 stojący PP. Piotra Chachulskiego i Magdaleny Małżonków dziedziczny, na instancyją P. Adama Ekielskiego Assessora prawnego w Senacie Rządzącym Rzeczypospolitey Krakowskiej w imieniu i na rzecz Wydziału Dochodów i Skarbu czyniącego, tu w Krakowie przy głównym Rynku pod L. popisową 263 zamieszkałego, sprzedarzą domu tego trudniącego się na zaspokoienie:

1) Summy Kapitalney Złp. 3,628 z prowizyją po 5 od sta od rat uchybionych.
2) Kosztów prawnych w ilości Złp. 56 przysądzonych od wspomnionych PP. Piotra i Magdaleny Chachulskich Małżonków jako zaręczycieli za P. Woyciechem Wrońskim Dzierżawcą Folwarku i propinacyi w Dobrach Narodowych Bronowice wielkie będącego, w stosunku zaręczenia bez odwołania się do zaręzonego Woyciecha Wrońskiego, przed Notaryuszem publicznym P. Olearskim d. 5go Czerwca 1819 r. na rzecz Skarbu Narodowego zeznanego, Vol: III. Księgi Jntabulacyi i Extabulacyi Aktów hipotecznych tuteyszo - Kraiowych, d. 7 miesiąca i roku tychże na karcie 21 pod Nr. 41 na tymże Domie intabulowanego, tudzież Wyroków w Trybunale I. Inst: tuteyszo - Kraiowym zapadłych pierwszego zaocznego pomiędzy Wydziałem Dochodów i Skarbu jako stroną powodową, a Woyciechem Wrońskim jako pozwanym d. 18 Listopada 1820 r. powtórnego ocznego, pomiędzy temiż stronami d. 16 Stycznia 1821 r. z mocą Exekucyi bez kaucyi wypadłego, legalnie doręczonego, powyższe Summy Skarbowi Narodowemu przysądzającemi, przez P. Tomasza Jarzyńskiego Komornika Sądowego d. 7 Marca 1823 r. zajęty, w dzierżawney teraz Possesyi PP. Jana Jędrzeiowskiego i Wawrzeńca Gałuszkiewicza będący, na Audyencyi Trybunału tylekroć rzeczzonego na sprzedaż będzie.

Kopieie zajęcia tegoż domu Woźny Sądowy Stanisław Poradowski d. 7 Marca 1823 r. doręczył PP. Piotrowi i Magdalenie Chachulskim Małżonkom. P. Wincentemu Kasprzyckiemu Wóytowi Gminy VII. P. Aloyzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju. Tenże Protokół zajęcia w Księgę hipoteczną Vol: III. Zajęciów nieruchomości d. 19 Marca 1823 na karcie 464 Nr. 93 w Kancellaryi zaś Trybunału w Księgę III. Zajęciów nieruchomości od stronicy 878 do 881 pod L. 101 d. 4 Kwietnia 1823 r. w pisany jest.

Pierwsza publikacyia Warunków sprzedarzy domu wspomnionego d. 6go Maia 1823 r. a następnne dwie podług Art: 702 K. P. S. na Audyencyi Trybunału I. Inst: tu w Krakowie pod L. 106 z rana odbywać się zwykłej, nastąpią. — W Krakowie d. 7go Kwietnia 1823 roku.

Kuliczkowski, Pisarz.

Pisarz Trybunału I. Inst: Wol: Niepodl: i ściśle Neutral: M. Krakowa i jego Okręgu, podać niniejszym w skutek Art: 960 K. P. S. do publiczney wiadomości, iż na Audyencyi Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa, pod L. 106 w Krakowie posiedzenia swe odbywającego, przez publiczną licytacyją d. 25 Kwietnia 1823 r. o godzinie 10 ranney, po upłynionych już bezskutecznie dwóch licytacyiach

sprzedanym zostanie dom murowany w Krakowie na Piasku, przy ulicy Biskupiej w Gminie VII. pod L. 57 stojący, do niegdy ś. p. Jana Goldszpan należący.

Zbiór objaśnień prawa własności i warunki licytacji złożone są w Kancellaryi naszej Pisarza Trybunału I. Inst. Woł: M. Krakowa, których przejrzenie w godzinach zwyczajnych każdemu pretende towi jest wolnym.

Cena pierwszego wywołania jest Złp. 3200 w monecie srebrney. — Wadium zaś w ilości 320 Złp. — W Krakowie d. 11 Marca 1823 r.

Kuliczkowski, Pisarz.

Podpisany Komornik Sądowy zawiadomia Szanowną Publiczność, iż dnia 13 b. m. i r. o godzinie 9tey ranney na targowisku konnym w Kleparzu przy Krakowie odbędzie się licytacja publiczna w drodze exekucyi Sądowej trzech Koni wierzchowych P. Teodora Cogen Beraytera własnych. Mający chęć licytowania zechcą się na powyższym terminie i miejscu z gotowemi pieniędzmi znajdować. — W Krakowie d. 11 Kwietnia 1823 r.

Józef Stodkowski, K. S.

Komornik Sądowy uwiadomia Publiczność: iż dnia 18 m. i r. b. o godzinie 9tey ranney w Domu pod L. 621 przy ulicy Szpitalney sytuowanym, odbędzie się w drodze exekucyi przez publiczną licytacyją wydzierżawienia pomieszkań w powyżey powołanym Domu znajdujących się, to jest: a) Dołu całego składającego się z Stancyi przepirzoney, z sklepów dwóch, piwnic 4, stajni, wozowni, studni. b) Piętro pierwsze z pięciu stancyi z strychem składające się, na rok lub więcej lat po sobie idących. Mający chęć licytowania na powyższym miejscu i terminie z gotowemi pieniędzmi znajdować się mają. — O warunkach zaś licytacji w Biorze podpisanego Komornika dowiedzieć się można. — W Krakowie d. 10 Kwietnia 1823 r.

J. Stodkowski, K. S.

W dniu 15 Kwietnia r. b. o godzinie 10 z rana w Wsi Niegoszowicach w Okręgu W. M. Krakowa w Gmachu Dworskim odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej licytacyia zatradowanych ruchomości, iako to: Malowideł, Luster, Mebli, Inwentarza, iako to: Wołów, Krów, &c. tudzież Ziemniaków do 300 korcy. — W Krakowie d. 12 Kwietnia 1823 r.

H. Salomoński, Kom. Sąd.

W dniu 16 Kwietnia r. b. o godzinie 9tey z rana w Wsi Porębie Rzegocie w Gmachu Plebańskim odbędzie się w drodze exekucyi Administracyiney licytacyia różnych ruchomości, iako ot: Bydła, Wołów, Krów, Bryczki, &c. &c. — W Krakowie d. 12 Kwietnia 1823 r.

H. Salomoński, Sekw. Rząd.

W dniu 18 Kwjetnia r. b. o godzinie 9tey z rana w Krakowie przy ulicy Szewskiej w Domu pod Liczbą 342 odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej licytacyia na wydzierżawienie dochodów trzechletnich z tegoż Domu pod L. 342, to jest: od dnia 1 Kwietnia r. b. do d. 1go Kwietnia 1826 inclusive. — Chęć licytowania mający raczą być w Vadium Złp. 50 opatrzeni. — W Krakowie d. 12 Kwietnia 1823 r.

H. Salomoński, Kom. Sąd.

Podpisany Notaryusz publiczny w moc Rezolucyi Wysokiego Trybunału I. Instancyi Rzeczypospolitey Krakowskiej z d. 16 Grudnia 1822 r. do Liczby 4112 wyszley zawiadomia Publiczność, że Ruchomości po ś. p. Benedykcie Schmidt, iako to: Kosztowności, Srebra, Futra, Suknie, Pościel, Bielizna, Meble, Tombak i Mąsiądz, Cyna, Szkło, Faians, Stolarszczyzna i sprzęty Domowe, Zelazo, Książki i Effekta opałowe d. 16 Kwietnia r. b. o godzinie 10 ranney w Krakowie przy ulicy Różanej pod L. 614 za gotową zapłatę sprzedawane będą. — Po ukończeniu którey Ruchomości iako to: różne gustowne Meble machoniowe i z innego drzewa, Zegar ścienny repeter, Srebra stołowe, Lustra i różne sprzęty Gospodarskie, w Krakowie przy Szczypańskim Placu pod L. 362 za gotowe pieniądze sprzedawane zostaną, na którą chęć licytowania mających zaprasza. — W Krakowie d. 10 Kwietnia 1823 r.

J. Rogalski, Notaryusz.